

Podzim 2025

Milí farníci a vy, kdo navštěvujete kostel sv. Jakuba!

Píšu tento úvodník několik dní před volbami a jako mnozí vnímám, kolik napětí, nespokojenosti a nevraživosti je mezi lidmi, jak mnohdy nejsme schopni vidět mnohé „samozřejmé“ věci (nejen hmotné), které máme, jak zapomínáme na bolestné lekce z minulosti...

V této souvislosti mě nově oslovil o svátku Povýšení svatého kříže (14. září) nesnadný text z 21. kapitoly 4. knihy Mojžíšovy, který se snaží vysvětlit bolestnou zkušenost Izraelitů na poušti s jedovatými hady. Vyprávění, které není historickým popisem oné události a které čtenáři či posluchači může působit značné potíže, v sobě skrývá hlubokou moudrost.

Lid už omrzelo být stále na cestě (Nm 21,4) nebo podle jiného překladu *lid na cestě propadl malomyslnosti* – to je něco, co se v dějinách stále opakuje! Když se mě tento postoj zmocní, přijde reptání, začnu jako Izraelité vidět všechno ve společnosti i v církvi černě, naopak si idealizovat minulost (i tu otrockou v Egyptě nebo komunistickou nesvobodu), a pak kolem sebe šířím doslova jed, který podezírá nebo obviňuje druhé, tím ničí vztahy a brání naději a životu.

A proto je potřeba pohlédnout vzhůru – ne už na měděného hada, ale na Krista na kříži. Právě tam, kde zdánlivě vítězí zlo, se paradoxně projevuje Bůh, který dává naději a možnost nového začátku! Kéž tato důvěra proniká a uzdravuje naše srdce i naše společenství!

Přeji všem pokojné a požehnané podzimní dny!

Jan Pacner, farář

Tentokrát místo biblického verše přidávám zamyšlení bývalého biskupa v Erfurtu Joachima Wankeho z jeho knížky Postavit světlo na svícen:

Kytka pod kříž

*Když neláskou se chvěje zem,
je lásky pln, kdo Tebou žije
Přijals mé ruce, nešetří je
Veď je kam chceš
Co chceš, z nich vem.*

*Vlož do nich, cos jim určil nést
Ty nejlíp víš, co mají síly
A jsou-li slabé, nestačí-li,
pomoz jim zvykat na bolest.*

*Ty odmítáš jen kompromisy
Ty, který vládneš nad časem,
Dej, ať jsem silnější, než kdysi.*

*Všemu, co chystáš mému životu,
jdu odevzdaně otevřít,
ať vím, že láskou jen živ jsem.*

Anděla Janoušková

Když klesám na duchu a přepadají mě záchvaty pesimismu nad stavem dnešní církve, sáhnu někdy po historické církevní četbě. Pomáhá mi pohled do minulých období dějin víry a církve. Utěšuje mě, že tenkrát to také nebylo lepší než dnes.

Povzbuzuje a utěšuje mě, když s úžasem hledím, jak z malých počátků může Boží Duch nechat vyrůst něco velikého. Takový pohled zpět posiluje mou důvěru, že Boží Duch i dnes hledá skuliny, skrze které působí v nás a v tomto světě. V každé generaci Duch Boží nově zjevuje Ježíšovo evangelium skrze lidi. Boží Duch není duchem uniformity. Jak pestrý a rozmanitý je Duch Boží, tak jsou pestré osudy lidí, v jejichž srdcích Duch Boží působí...

Tento svět nutně potřebuje lidi,

kteří budou zvat Ducha Božího do svého života.

Tento svět nutně potřebuje lidi,

kteří budou dosvědčovat Ducha Kristova.

Tento svět nutně potřebuje lidi,

kteří Ducha Kristova odhalí druhým,

kteří mu dají lesk a přitažlivost,

kteří rozšíří jeho „vůni“ po všech končinách země.

Ministranská víkendovka v Konicích

V pátek navečer jsme dojeli na faru v Konicích u Znojma. Vybalili jsme si věci, především ty na spaní, a chystali jsme večeři. Byla vynikající – budapeštská pomazánka. Po večeři jsme se pomodlili, zazpívali jsme si nějaké ty písně, které známe i z tábora, a kdo chtěl, tak šel spát. Dospělí potom plánovali sobotní cyklistický výlet. Ráno jsme kolem 10. hodiny vyrazili na celodenní výlet, samozřejmě na kolech. Naše první zastávka byla u jedné kapličky, kde jsme na chvíli zůstali, abychom se pomodlili. Potom jsme vyrazili na další cestu až na Šobes, což je budka, ve které se prodává víno. Pak jsme pokračovali dále po velmi strmém kopci.

Další zastávka byla u chaty u rybníka, kde jsme si dali limonádu a pokračovali jsme s menšími zastávkami až k česko-rakouským hranicím. Poté jsme vyjeli velmi dlouhý kopec plný serpentín, zastavili se na hřišti s lanovými prolézačkami a vydali se na zpáteční cestu. Poslední zastávkou byla vyhlídka mezi stromy, ze které byl nádherný výhled na okolí. Vrátili jsme se na faru, kde jsme měli táborák s opékáním špekáčků, a potom jsme pozorovali noční oblohu. Na výletě jsme urazili přes 50 km. V neděli jsme jeli do kostela opět na kolech. Mši svatou sloužil otec Josef Janoušek, bývalý kaplan

od Sv. Tomáše, byla poděkováním za úrodu, takže jsme se po ní najedli hroznů. Pak jsme jeli na kolech do Chvalovic, kde jsme si zahráli fotbal. Při návratu na faru se někteří zastavili u vojenského bunkru. Na faře jsme

se naobědvali, uklidili a po společné fotce před kostelem vyrazili na cestu k domovu.

Abych to shrnul, víkendovka byla úžasná a už teď se těším na další.

Ondra Procházka

Jakubský tábor

V čase od 3. 8. do 16. 8. se uskutečnil již tradiční farní tábor u vesnice Rybník v blízkosti České Třebové. Tentokrát přivítal děti dobrodruh a archeolog Indiana Jones, který je s sebou vzal na velkou výpravu za nalezením Archy Úmluvy a kterému ji také pomáhali ubránit proti komukoliv, kdo se jí chtěl zmocnit násilím. Ve dvou týdnech, ve kterých nám přálo krásné počasí, proběhla velká spousta soutěží a her, ve kterých děti rozdělené do pěti skupinek bojovaly o body a s nimi i o titul těch nejlepších archeologů. A stejně jako v minulých letech se tento náš projekt setkal s úspěchem.

Tímto moc děkuji všem vedoucím, kteří se se mnou starali o hladký průběh tábora, našim zdravotníkům a kuchařům, a hlavně Bohu, díky kterému se nikomu nic nestalo, a na tábor budeme v dobrém vzpomínat ještě dlouho.

A příští rok znovu!

Domča

Pouť Společenství Živého růžence sv. Filomény

Dne 2. srpna jsme se vydali s modlitebníky společenství Živého růžence jako každý rok na pouť. Tentokrát jsme zavítali do Předklášteří u Tišnova do románsko-gotické baziliky Porta coeli - Nanebevzetí Panny Marie, jelikož v Koclířově u sv. Filomény bylo moc lidí – slavilo se velké výročí Fatimského zjevení.

Změna byla velmi příjemná, atmosféra cisterciácké spirituality byla osvěžující. Nicméně počty tohoto, tak trochu anonymního společenství, které v současné době čítá na 450 členů, se kterými se většinou osobně neznáme, jen přes dopisy, vzkazy a Věstník,

se stále mění. Mnozí a mnohé nás opouštějí a věřím, že se za nás přimlouvají z nebeského domova – například otec Radek nebo pan kostelník Holomek, Dalibor Bořecký a mnozí jiní.

Pro doplnění modliteb celého růžence hledáme obsazení těchto volných desátek:

„Který Tě Panno do nebe vzal“

„Který hlásal Boží království a vyzýval k pokání“

„Který na hoře Proměnění zjevil svou slávu“

Pokud byste měli zájem, prosím přihlaste se!
Helena Múčková

Setkání mladých s papežem v Římě 2025

Autobus mladých se vydal na cestu 26. července. Měli jsme tak čas se na setkání připravit během týdenního putování. Naše první zastávky byly v Assisi, městě třech „skoro“ svatých – svatého Františka, svaté Kláry a zanedlouho svatořečeného Karla Acutise. Dozvěděli jsme se o jejich životech, vztahu s Bohem i lásce k druhým lidem. Další zastávkou před Římem bylo městečko Amelie, kde jsme navštívili klášter benediktinek. Matka představená s námi mluvila o své zkušenosti s Bohem a o svém povolání, o radostech zasvěceného života a pak odpovídala i na naše otázky. Mnoho nás oslovilo, když říkala, že ze světského života jí opravdu nic nechybí a je stále nesmírně zamilovaná do svého milého – Krista. Sestry nás poté královsky pohostili (většina z nás mluvila o nejlepších lasagních v životě) a posilnění jsme pokračovali až do Říma. Naším domovem se stala farnost Santa Maria Madre del Redentore. Kluci spali přímo v prostorách fary a holky byly částečně rozděleny do rodin z farnosti a ostatní jsme byly ubytovány nedaleko u sester Matky Terezy. I toto pro nás bylo zkušeností bratrské lásky, kterou jsme nechápali. Rodiny i sestry se o nás starali jako o princezny, hostili nás dobrotami, zajímali se o nás a vozili nás brzo ráno a pozdě večer na srazy, abychom mohli objevovat krásy Říma. Místní farář po nás sám po večerech utíral stoly a staral se, abychom měli veškerý možný komfort. V Římě jsme navštěvovali chrámy a modlili se u hrobů svatých. Kněží a další, kteří naši pouť vedli, nám vyprávěli o životech svatých. Mnohdy nás překvapilo, jak blízcí nám jsou a jak nás inspirují. Život svaté Kateřiny Sienské, která s láskou sloužila své početné rodině, protože v nich viděla samu svatou rodinu, a zároveň byla tak moudrá, že radila papeži. Příběh o svatém Filipu Nerim, který se věnoval mladým se svou pověstnou větou: „Nezlobte, jestli mužetel!“ Navštívili jsme i Vatikán, baziliku svatého Petra, modlili jsme se u hrobů svatých papežů (např. Jana Pavla II. či Pavla VI.). Navštívili jsme katakomby svatého Šebestiána a obdivovali nejen podzemní město hrobek, ale i Šebestiánovu odvalu. Byli jsme také na české mši v chrámu svatého Pavla za hradbami. Tam jsme stejně jako ve Vatikánu prošli jednou ze čtyř Svatých bran. Jeden den jsme si ještě udělali výjezd do přímořského městečka Nettuno, kde kdysi míval letní sídlo císař Nero. Kvůli němu jsme tam ale nebyli. Přijeli jsme tam na poutní místo ke svaté Marii Goretti. Kněz, který odtud pocházel a byl zde zrovna na prázdninách, nám povídal o podrobném sle-

du událostí v Mariině životě. O odpuštění nejen samotné Marie svému vrahovi, ale také o odpuštění Mariiny matky vrahovi své dcery a o jeho obrácení. Příběh byl o to silnější, když jsme v oltáři viděli její mladinké tělo. Horko Říma a posledních dní jsme pak samozřejmě zchladili v moři. Po tom všem přišel na řadu hlavní program – setkání s papežem na planině Tor Vergata 2. až 3. srpna. I přes malinkou noční přeháňku jsme odcházeli plni naděje, kterou nám nový svatý Otec Lev XIV. dodal. Vybízel nás, abychom se dobře starali o naše přátelství, aby mezi námi byla bratrská láska Ježíše Krista a vybízel nás, abychom následovali své sny a po boku s Ježíšem neměli strach. Den na to jsme se ještě jako mladí Neokatechumenátní cesty setkali s jejími iniciátory Kikem Arguellem, otcem Máriem a Mariou Asuncion. Tím se naše pouť nasměřovala zpátky domů. Po cestě jsme si sdíleli, co každý z nás prožil, abychom mohli ostatním doma svědčit, že jsme se skrze mnoho Slova, zkušeností, a především bratří dotkli Boží dobrotou a láskou.

Káťa Karasová

Otevřený kostel – dar pro město

Uprostřed rušného Brna stojí chrám sv. Jakuba. Jeho dveře jsou otevřené nejen pro farníky, ale pro každého, kdo vstoupí – věřícího i hledajícího, turistu i kolemjdoucího. Díky tomu se stal místem klidu, krásy a ticha, které patří celému městu.

V každodenním shonu se lidé touží alespoň na chvíli nadechnout. Kdo projde dveřmi Jakuba, ocitne se v jiném světě – ve světě ticha a světla vitráží. Pro někoho je to chvíle k modlitbě, pro jiného vzácná možnost spočinout v prostoru, který nabízí jinou perspektivu než ulice města.

Sv. Jakub není jen duchovní centrum, ale také kulturní a historický poklad. Expozice v krovech, vyhlídka z věže, koncerty a výstavy – to vše ukazuje, že víra a kultura se mohou vzájemně obohacovat. Kostel nabízí návštěvníkům nejen krásu architektury, ale i zkušenost, že duchovní prostor má co říci dnešnímu člověku.

Opravený chrám dnes není jen centrem pro farnost, ale stal se skutečným srdcem Brna. Místem, kde se lidé mohou setkat s Bohem, s hudbou, s uměním – a často i sami se sebou. To, že je kostel otevřený, je dar, který přesahuje hranice farnosti.

Otevřený kostel je obrazem otevřené církve. Takové, která dokáže vítat a nabízet, aniž by se bála davů, hluku či cizích jazyků.

Právě proto patří velký dík všem farníkům a dobrovolníkům, kteří svou ochotou umožňují, aby kostel sv. Jakuba byl skutečně místem pro všechny. Díky jejich službě a trpělivosti se může i ten, kdo přichází jen náhodou, setkat s krásou, s tichem – a možná i s Božím dotekem.

Anna Nováková

Program na podzim 2025 (do adventu)

Bohoslužby v kostele sv. Jakuba:

Pondělí–pátek: 19.00

Sobota: 8.00

Neděle: 9.30, 19.00 (SK)

Společná nedělní ranní mše pro jakubskou farnost je v 7.30 hod. v jezuitském kostele.

Sobota 1. 11. – slavnost Všech svatých

mše sv. o vigílii v pátek 31. 10. v 19.00, v sobotu 1. 11. v 8.00 hod.

Příležitost ke svátosti smíření

půl hodiny před každou mší sv., ve středu a v neděli od 18.15 hod.

Nikodémova noc

pátek 7. 11. po mši sv. do 21 hod. (s možností svátosti smíření nebo duchovního rozhovoru)

Tichá adorace před eucharistickým Kristem

středa 18.15–18.55 v kostele sv. Jakuba

pátky 17. 10. a 21. 11. 20.00–22.00 v kapli na faře (vždy v celou hodinu se otevírá vchod pro příchod)

Společná modlitba růžence v říjnu

po večerní mši sv. od úterý do pátku (jen v úterý 7. a 28. 10. před mší)

Příprava na biřmování

ve čtvrtek v 19.30 hod. na faře v těchto termínech:

2. 10., 30. 10., 13. 11., 27. 11.

Ve čtvrtek 16. 10. bude příprava výjimečně od 19 hod. při Žabovřeském rozmlouvání s karmelitánem Petrem Glogarem v kostele Panny Marie Pomocnice v Žabovřeskách.

Z kalendáře: podzim 2025

Pro bližší informace sledujte ohlášky a naše farní stránky www.svatyjakub.cz.

Datum

Co nás čeká

Bohoslužby:

Pondělí–pátek: 19.00, Sobota: 8.00, Neděle: 9.30 a 19.00 (SK)

Společná nedělní ranní mše pro jakubskou farnost je v 7.30 hod. v jezuitském kostele.

Ne 5. 10. 27. neděle v mezidobí

slovenskou mši sv. v 19 hod. slaví biskup Jozef Hal'ko

19.00 studentská mše sv. k zahájení akademického roku s biskupem Pavlem
– v katedrále

Ne 12. 10. 28. neděle v mezidobí

Čt 16. 10. 19.00 příprava na biřmování – tentokrát s karmelitánem Petrem Glogarem
v kostele Panny Marie Pomocnice v Brně-sŽabovřeskách

So 18. 10. svátek sv. Lukáše, evangelisty

Ne 19. 10. 29. neděle v mezidobí – den modliteb za misie, sbírka na podporu misí

Ne 26. 10. 30. neděle v mezidobí

Út 28. 10. svátek sv. Šimona a Judy, apoštolů

Čt 30. 10. 19.30 příprava na biřmování – na faře

Pá 31. 10. 19.00 – mše sv. ze slavnosti Všech svatých

So 1. 11. slavnost Všech svatých – mše sv. v 8.00

Ne 2. 11. Vzpomínka na všechny věrné zemřelé

Pá 7. 11. 1. pátek v listopadu – po mši sv. do 21 hod. Nikodémova noc

Ne 9. 11. svátek Posvěcení lateránské baziliky

Čt 13. 11. 19.30 příprava na biřmování – na faře

Ne 16. 11. 33. neděle v mezidobí – sbírka na podporu křesťanských médií

So 22. 11. Diecézní setkání mládeže – od 10 hod. v katedrále,
mše sv. s biskupem Pavlem v 15.30 v bazilice na Starém Brně

Ne 23. 11. slavnost Ježíše Krista Krále

Čt 27. 11. 19.30 příprava na biřmování – na faře

So 29. 11. vstup do adventní doby se žehnáním adventního věnce – bude upřesněno

Ne 30. 11. 1. neděle adventní – při bohoslužbách požehnání adventních věnců

Špetka humoru od jáhna Josefa

„Tak ty budeš, Mirečku, o zimních prázdninách sám s dědečkem? Nebojíš se?“

„Já ne, ale dědeček.“

Jareček přijde domů a říká: „To je hrozné, děti se mi ve škole smějí, házejí po mně ohryzky, zpívají si o mně popěvky.“ Maminka mu říká: „To víš, neměl jsi jít na učitele!“

Pacientka říká: „Pane doktore, mně je strašně zle. Já tolik trpím, pane doktore, radši mě zabijte!“

Lékař: „Prosím vás mlčte a nerad'te!“

Začínající chirurg: „Pane profesore, co je nejdůležitější při operaci?“

Profesor: „Hlavně se nepořezat!“

Přijde paní k lékaři a ptá se ho: „Pane doktore, co mám dělat? Můj manžel často mluví v noci ze spaní.“

Lékař odpoví: „Nechte ho mluvit přes den.“

Jak pomocí vody získáme světlo?

Umyjeme okna.

Pozvání do chrámového sboru

Milí farníci,

Jako každý rok, i letos náš sbor vytrvale nacvičuje různé skladby a figurální mše jako doprovod slavnostních příležitostí. Neříkám, že tato hudba je pro všechny, ale domnívám se, že i v našich řadách jsou lidé, kteří mají rádi klasickou hudbu, která není nejlehčí. O to více přinese radost, když se nám ji podaří uchopit, nacvičit a provést.

Je to vše pro čest a slávu Boží.

Zkoušky jsou vždy v úterý, v 17.30–19.00 h. Jste srdečně zváni! Helena M.